

Teden
slovenske
drame

The Week of
Slovenian
Drama

PREŠERNOVO GLEDALIŠČE

NAGRADA SLAVKA GRUMA za najboljše novo nastalo dramsko besedilo

Nagrado Slavka Gruma letos podeljujemo že šestinštiridesetič.

Med petintridesetimi besedili je že omenjena žirija nominirala naslednja štiri besedila:

Varja Hrvatin: *Vile v Sloveniji*, **Nina Kuclar Stiković:** *morska deklica (sto sedeminosemdeset let pozneje)*, **Maša Pelko:** *Für OFELIJA (Mitologija utapljanja)* in **Milan Ramšak Marković:** *Trilogija o mestih in ljudeh*.

Nagrado je soglasno podelila

Milanu Ramšaku Markoviću

za besedilo ***Trilogija o mestih in ljudeh***

Utemeljitev:

Trilogija o mestih in ljudeh je poglobljena študija o razredu in družbeni umeščenosti posameznika. Avtor v gledališki jezik pretvarja ugotovitve, da posamezniki svojo osebnost oblikujemo okrog temeljnih simbolnih točk, ki kot take presegajo svojo dejansko vrednost. Prav zato lahko vsak posameznik s spremembami, ki pridejo od zunaj, izgubi svoj osnovni orientir v življenju, prav to jedrno napetost pa besedilo spretno izkorišča in jo prevaja v osrednji dramski konflikt. V prvem delu je takšna identitetna točka otrok, ki je edino, kar v pomanjkanju osnovne ekonomske in socialne varnosti vzhodnoevropska imigrantka ima. Otrok zanj predstavlja upanje in smisel; ko ji grozi izguba skrbništva nad njim, ji grozi, da bo izgubila tudi to dvoje. V drugem delu, v katerem nas avtor popelje v višji družbeni razred, protagonist svojo identiteto spleta okrog ogrlice, ki je pripadala neki davni ugledni sorodnici. Tudi tu osrednji objekt nima le materialne vrednosti, temveč predstavlja protagonistovo simbolno sidrišče. Nakit v svoji ekscesnosti simbolizira nekaj unikatnega in edinstvenega, je objekt določene privilegiranosti. Zdi se, da protagonist v krizo ne zapade toliko zaradi izgube ogrlice, temveč zaradi prastrahu dominantnega družbenega razreda pred izgubo lastnega statusa in privilegijev. V tretjem delu spremljamo pohajkovalca mesta. Skozi njegov miselni svet se iz številnih drobcev, fragmentov, tu in tam ujetih dialogov, replik ali pogovorov ustvarja vinjeta nekega kraja. Na prvi pogled se zdi, da se avtor v tem delu najbolj približa naslovu svojega besedila – da torej spremljamo pripoved o mestu in ljudeh. Toda z vznemirljivo dramsko formo doseže pomemben obrat: s skorajda hipnotičnim notranjim monologom podčrta poanto, da je tisto, kar vseskozi spremljamo, pravzaprav zgodba o mestu v ljudeh. Zdi se, da to, kar poteka zunaj (v

DoSEL

DRAMATIKA
MANJŠIH
EVROPSKIH
JEZIKOV

PREŠERNOVO
GLEDALIŠČE

Sofinancira
Evropska unija

Financirano s strani Evropske unije. Izražena stališča in mnenja so zgolj stališča in mnenja avtorja(-ev) in ni nujno, da odražajo stališča in mnenja Evropske unije ali Evropske izvajalske agencije za izobraževanje in kulturo (EACEA). Zanje ne moreta biti odgovorna niti Evropska unija niti EACEA.

Teden
slovenske
drame

The Week of
Slovenian
Drama

PREŠERNOVO GLEDALIŠČE

mestu), vseskozi prodira navznoter (v človekov miselni in duševni svet). V formi je tako eno temeljnih vsebinskih sporočil, avtor pa s tem podčrta osnovno poanto, namreč da je tisto, kar naj bi bilo stvar najgloblje človekove notranje biti, v resnici le krhka in ranljiva lamela, tanka in občutljiva zunanja plast, skozi katero nenehno pronicajo zunanji vplivi okolja, družbe in sveta.

DoSEL

DRAMATIKA
MANJŠIH
EVROPSKIH
JEZIKOV

PREŠERNOVO
GLEDALIŠČE

Sofinancira
Evropska unija

Financirano s strani Evropske unije. Izražena stališča in mnenja so zgolj stališča in mnenja avtorja(-ev) in ni nujno, da odražajo stališča in mnenja Evropske unije ali Evropske izvajalske agencije za izobraževanje in kulturo (EACEA). Zanje ne moreta biti odgovorna niti Evropska unija niti EACEA.